מגילה נקראת פרק ראשון מגילה ט.

נופן. כתיבה: **כאן בנופן שלנו.** מתניתין דקתני בכל לשון שלא שינה את הכתב אלא ששינה את הלשון וכריתתא בנופן שלהן: **פא.** דאמר עד שיכתבנו בכתב אשורית: **רבן שמעון בן גמליאל היא.** דאדרבנן במתניתין: **אי רבן שמעון בן גמליאל.** אמאי קתני בכריתתא עד שיכתבנו אשורית: **אלא לא קשיא** גרסינן: **ויהו הדברים האלה.** כתיב בתפילין ומזוזות שכתובין בהן פרשיות של שמע: **בשאר ספרים.** נביאים וכתובים: **מכלל דאינא קמא.** בתמיהה. והא תנא קמא שרי בכל לשון: **רבוריגו אמרו.** רבן שמעון בן גמליאל: **תנאי.** מלך מלרים היה: **אלהים ברא בראשית.** את השמים. אלא יאמר בראשית שם הוא ושמי רשויות הן וראשון ברא את השני: **אעשה אדם.** שמכאן פקרו המינין לומר שתי רשויות הן[ט] דכתיב נעשה אדם (בראשית א): **ויכל ביום השני.** אלא יאמר אם כן עשה מלאכה בשבת דהא כתיב ויכל ביום השביעי והוא לא יקבל עליו מדרש חכמים שדרשו בו[ו] מה היה העולם חסר מנוחה וחזו גמרו: **וזכר ונקבה ברא אותם וגו' כתבו בראש.** דמשמע שני גופין ברא כל אחד זכר ונקבה שני פרצופין לכך כתבו בראש שכך נברא אדם בשני פרצופים[ז]: **בקרוביה.** אלא יאמר על אברהם לא הקפיד דכתיב ויאמק[ח] ועל שרה הקפיד לפיכך כתבו בקרוביה ליומר אברהם בלבו והיא אמרה בקרוביה: **[ט]נועה בני אדם.** דמשמע גמל. אלא יאמר משה רבכם לא היה לו סוס או גמל: **הרגו שור.** אלא יאמר לרשעים היו אבותיכם שהרי אביהם מעיד עליהם שהם הרגו אים לכך כתבו שור אלא היו חשובין בעיני אלא בבהמות ולא הקפיד[י] על הבהמות: **ובשאר אלהים.** אלא יאמר שקר כתוב בתורה שהרי קהת מיילדי מלרים היה וכשאתה מונה שנותיו של קהת ושנותיו של עמרם ושנותיו של משה כולן אין מגיעות לד' מאות שנה כל שכן שהרבה משנות הבנים נגלעין בתוך שנות האבות אלא שמנה הכתוב מיום שנגזרה גזירת גלות מלרים בין הבתרים ומשה עד שנולד יצחק שלשים שנה ומשנולד יצחק עד שיצאו ישראל ממלרים ארבע מאות שנה לא הסם ששים של יצחק ומאה וז' שחיה יעקב כשבא למלרים נשאלו מאתים ועשר וכן היתה הגזרה כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם (בראשית טו) ולא נאמר במלרים אלא בארץ לא להם וכשנולד יצחק היה אברהם גר בארץ פלשתים ומאז עד שיצאו ממלרים נמלא יצחק חרשו שהן כן אלו כתבו בראשית קודם היה אומר קודם לכן לא נאמנו בגזרה דהא זרעך כתיב: **ואטוטי.** לשון חשיבות. אבל נערי לשון קטנות ויאמר גדולים שנה שלמתם לקבל פני שכינה: **ואל ואטוטי בני ישראל.** נאותה פרשה עצמה. ולפי שכתבו ואטוטי תחילה חזרו וכתבום כשהם הראשון ולא כתבו ואל אליי בני ישראל: לא

בשלמא תורה איבא יגר שהדותא. וקשה אמאי מפסלא בהכי והלא אילו היה חסר כל אלו [ט]אשלם מיבות לא מפסיל בהכי כדאמרינן בגיטין (דף ס.) ספר תורה שחסר יריעה אחת אין קורין בו משמע דווקא יריעה אחת אבל פסוק אחד לא ודחק הקונטרס לומר דגרע טפי כשהוא כתוב תרגום מכשהוא לא נכתב כלל ויש לומר דהכא לא בא אלא להשמיענו דהוי טעות ולריך להגיהו:

כאן במגילה כאן בשאר ספרים. וקשה דהך בריתא כמאן מתוקמא לא כרבן שמעון בן גמליאל ולא כרבנן דאי רבנן [ח]ר"ב הוא ליה למיתני במתני' מגילה גבי תפילין ומזוזות שאין נכתבין אלא אשורית וכרבן שמעון בן גמליאל לא מתוקמא שהרי הוא מתיר אף יוונית ואין לומר דהני מילי בשאר ספרים [מתיר רשב"ג יוונית] אבל במגילה מודה שלריך אשורית זה אינו דהא בפרק שני (דף יח.) אמרי רב ושמואל דלענו יוונית לכל כשר ומסיק דאינהו אמור כרשב"ג ומסיק נמי התם קא משמע לן דאף במגילה נמי אמרי מלתייהו ועל כרחך לריך לומר שזה המתרץ אין קובר דרבן שמעון בן גמליאל קאי כוותיה דרב ושמואל דלקמן אלא קובר ליה דרבן שמעון בן גמליאל לא המיר במגילה אלא אשורית ומשום דכתיב בהו ככתבם וכלשונם ורב ושמואל דלקמן מכילא להו [כשיטת] דרב אשי דבסמוך: **ורב אשי אמר ההוא בשאר ספרים** [ב] ור' יהודה היא. וקשה הא בפרק בל כתבי (שבת דף קטו: ושם) אמר רב אשי (ג) אין בין ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין בכל לשון ומגילה לריך אשורית בספר ובדיו אלמא דבשאר ספרים לא לריך אשורית וספר ודיו ואם כן מנא ליה לרב אשי לומר דר' יהודה מחמיר ומלריך כולי האי והא לא אשכח התם אוס מנא דפליג עליה וי"ל דהתיא דבל כתבי (ג"ז שם) מיירי לענין הצלה אפי' הלריכה דווקא והכי קאמר בשאר ספרים יש להצילם אע"ג דנכתבין בכל לשון שהרי יש בהן כמה שמות קדושים אבל במגילה שאין בה אוס לא כן כתובה בהלכתה והכא מיירי להכשיר לקרות בהן:

אלהים ברא בראשית. פ"ה שאם כתבו בראשית ברא היו אומרים בראשית שם הוא ושמי רשויות הן וקשה שהרי בראשית אין שם בלל אלא בתחלה ועוד שכתבו לו בלשון יוונית בתחלה ו"ל שהיוונים היו יודעים שלעולם יש להזכיר הבורא בתחלה ואם כן אלו כתבו בראשית קודם היה אומר דשתי רשויות הן והתיבה הראשונה הוי בורא אחד ואלהים הוי השני משום הכי הפכו לו: **על** נושא אדם. פן יאמר להם וכי לא היה לו למשה רבכם סוס או גמל: [ט]**(ואל)** ואטוטי בני ישראל. וקשה אמאי לא כתבו לו ושלח את אליי בני ישראל דכתיב בהמון והוי לשון גדולה ויש לומר לפי שלא רצו לשקר ולכך כתבו לו ואטוטי במקום נערי ובמקום אליי דמשמע לשון גדולה כמו זוטו של יס (כ"מ דף כא:) ומשמע נמי לשון השפלה כדאמרינן התם[ט] האומר לגולה מרבי (ישעיה מד) זו בבל שהוא זוטו של עולם פי' עומקו ותחתיתו ושפלה מכל אדלות כדאמרינן נמי התם (שבת דף קיג:) הלכך נקרא שמה בבל שכל מתי מבול נעברו שם (זבחים דף קיג:)

כאן [ט]בגופן שלנו כאן בגופן שלהן אמר ליה אביי במאי אוקימתא לההיא בגופן שלהן מאי איריא מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא אפילו מקרא שכתבו מקרא ותרגום שכתבו תרגום נמי דהא קתני עד שיכתבנו אשורית על הספר בדיו אלא לא קשיא הא רבנן הא רשב"ג אי רשב"ג הא איכא יונית אלא לא קשיא כאן בספרים כאן בתפילין ומזוזות תפלין ומזוזות מ"ט משום דכתיב בהו [1]והיו בהוייתן יהו מאי תרגום שכתבו מקרא איכא בשלמא תורה איכא [2]יגר שהדותא אלא הכא מאי תרגום איכא אלא לא קשיא כאן במגילה כאן בספרים מגילה א] מ"ט דכתיב בה [3]ככתבם וכלשונם מאי תרגום שכתבו מקרא איכא אמר רב פפא [4]ונשמע פתגם המלך רב נחמן בר יצחק אמר וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן רב אשי אמר כי תניא ההיא בשאר ספרים ורבי יהודה היא דתניא תפלין ומזוזות אין נכתבין אלא אשורית ורבותינו התירו יונית והכתיב והיו אלא אימא ספרים נכתבים בכל לשון ורבותינו התירו יונית התירו מכלל דתנא קמא אסר אלא אימא רבותינו לא התירו שיכתבו אלא יונית ותניא א"ר יהודה אף בשהתירו רבותינו יונית לא התירו אלא בספר תורה ומשום מעשה דתלמי המלך [ט] דתניא [5]מעשה בתלמי המלך שכינס שבעים ושנים זקנים והכניסן בשבעים ושנים בתים ולא גילה להם על מה כינסן ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם כתבו לי תורת משה רבכם נתן הקב"ה בלב כל אחד ואחד עצה והסכימו כולן לדעת אחת [6]וכתבו לו [5]אלהים ברא בראשית [6]אעשה אדם בצלם ובדמות [7]ויכל ביום הששי וישבות ביום השביעי [8]זכר ונקבה בראו ולא כתבו בראם [9]הבה ארדה ואבלה שם שפתם [10]ותצחק שרה בקרוביה [11]כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבום [12]ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על נושא בני אדם [13]ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים [7]ובשאר ארצות ארבע מאות שנה [14]וישלח את זאטוטי בני ישראל [15]ואל זאטוטי בני ישראל לא שלח ידו לא

מסורת הש"ס

א) [ע' הערוך ניפן], ב) [מס' סופרים פ"ג ה"ג הלכה ח], ג) [מגילת פרשת בת], ד) [ל"ל ובשאר פרלות שלמי שנה וד' מלות שנה כך הגי' בש"י ובילקוט פ' בראשית ובן בירושלמי ופי' פ"ח וכן איתא במס' סופרים פ"ג], ה) [סנהדרין לח:], ו) [ע' בראשית רבה סוף פרשה י], ז) [בכרכות סא.], ח) [בראשית יח], ט) [ל"ה טשא מתרי ל"ה הרגנו], י) [ע' מהרש"א], כ) [ל"ל ויאלמה מתן], ל) [במדבר קה"ר יב ח],

גליון הש"ם

גמ' וכתבו לו. עי' יס"ש כ"ק פ"ד סימן ט:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דתלמי המלך מאי היא דתנא מעשה: (ב) רש"י ד"ה הרגנו וכו' ולא הקפיד אלא על הבהמות: (ג) תוס' ד"ה ורב אשי אמר כי תניא הסיא וכו' אמר רב אשי בדתניא אין בין יוכי ומגילה עד שתהא כתובה אשורית על הספר וכדיי:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' מ"ט דכתיב בה בכתבם וכלשונם. נ"ב ל"ל בכתבם וכמנהם וכ"כ הפר"ח סימן מר"ל ובספר טורי אבן יעוש"ה: ב) תוס' ד"ה ורב אשי וכו' ור' יהודה היא. נ"ב עי' מגילת דף לא ע"ב תוס' ד"ה עשאה כו' ודו"ק:

מוסף רש"י

זאטוטי. לשון גדול וסילוס בלשון יווני (נ"ב בא:).

רבינו חננאל

(מ)מתניתין דקתני בכתבין בכל לשון בגיפן שלנו [ט]. כלומר בצורות האותיות שלנו ובלשון אחרת זולתי לשון הקודש. לפיכך מטמאין את הידים שהאותיות בכתב אשורי הן. ומתני' השנויה במסכת ידים בגיפן של שאר לשונות שבאומות. לפיכך אין מטמאין [את הידים]. ההאי פירוקא דרבה איפריכה דסוגיא דשמעתא בפירוקא דרב אשי סלקא. (את הידים). ואקשינן אי הכי מאי איריא עיברית שכתבו תרגום, אפי' עיברית שכתבו עיברית בגיפן של שאר לשונות לא, דקתני עד שיכתבנו אשורית על העור בדיו. ופרקינן לעולם שתי המשניות בגיפן שלנו ומשנה השניה במסכת

תורה אור השלם

1. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ: דברים ו ו
2. וְקָרָא לוֹ לְבֶן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד: בראשית לא מז
3. וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם וּכִלְשׁוֹנָם: אסתר ח ט
קִימוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זַרְעָם וְעַל כָּל הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וּכְזִמְנָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
אסתר ט כז
4. וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְמִגְּדוֹל וְעַד קָטֹן:
אסתר א כ
5. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: בראשית א א
6. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ:
בראשית א כו
7. וַיְכֻלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
בראשית ב ב
8. זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם: בראשית ה ב
9. הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ:
בראשית יא ז
10. וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן:
בראשית יח יב
11. בִּסְתָם אֶל תָּבֹא נַפְשִׁי בְּקָהָלָם אַל תִּחַד כְּבוֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר: בראשית מט ו
12. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ:
שמות ד כ
13. וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
שמות יב מ
14. וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיְיָ פָּרִים: שמות כד ה
15. וְאֶל אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:
שמות כד יא

ין

ידים לו' שמעון בן גמליאל היא דמצריך בכל הספרים אשורית. ודחינן והא איכא יוני לרבן שמעון בן גמליאל שהוא מתיר, למה שנה עד שיכתבנו אשורית בלבד. אלא לא קשיא. מתניתין בספרים, ומשנה השנויה בידים בתפילין ובמזוזות, ומשנינן ודחינן. ואוקמה למתניתין דהתם רב אשי, בשאר ספרים נכתבין בכל לשון ורבותינו [התירו] שייכתבו יוונית כו'. אבל תפילין ומזוזות דברי הכל אשורית דכתיב בהו והיו, בהוייתן יהו. ותניא אמר ר' יהודה אף בשהיתירו רבותינו יונית לא התירו אלא בספר תורה משום מעשה דתלמי המלך. שכינס ע"ב זקינים בע"ב בתים אמר להם כתבו לי תורתכם, נתן הק"ב"ה עצה טובה בליבם והסכימה דעתם לדעת אחת, וכתבו לו אלהים ברא בראשית, אעשה אדם בצלם ובדמות, כו',

ט) עי' ערוך ערך נפן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com